

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 232.255 van 21 september 2015  
in de zaak A.209.558/X-15.551.**

In zake :        de VZW REGIONALE ACTIEGROEP LEEFMILIEU DENDER  
                     EN SCHELDE (RALDES)  
                     woonplaats kiezend te 9290 Berlare  
                     Wakkebroekstraat 9  
                     en  
                     bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                     advocaat Joost Callebaut  
                     kantoor houdende te 9300 Aalst  
                     Binnenstraat 39

tegen :

                     het VLAAMSE GEWEST  
                     bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                     advocaat Paul Aerts  
                     kantoor houdend te 9000 Gent  
                     Coupure 5  
                     bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

                     de STAD AALST  
                     bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                     advocaten Dirk Van Heuven en Roel Meeus  
                     kantoor houdend te 2600 Antwerpen  
                     Cogels Osylei 61  
                     bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.                Het beroep, ingesteld op 24 juli 2013, strekt tot de  
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 2013  
houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk  
uitvoeringsplan “Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst deelplan 4 –  
Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter (wijziging)”, en van het

besluit van 29 november 2011 “van de Vlaamse Overheid, Departement Leefmilieu, Natuur- en Energiebeleid, afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid” dat dit plan “geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet vereist is”.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 2 oktober 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 juni 2015.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Callebaut, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Sandro Di Nunzio, die *loco* advocaat Paul Aerts verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Roel Meeus, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Met een besluit van 10 juli 2003 stelt de Vlaamse regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Aalst (hierna: het afbakenings-RUP) definitief vast, dat voorziet in de ontwikkeling van een bedrijventerrein van meer dan 50 ha. Voor dit afbakenings-RUP wordt geen plan-MER opgemaakt om reden dat dit ten tijde van de opmaak van dit plan nog niet verplicht was.

Deelplan 4 van het afbakenings-RUP bestemt de “Siesegemkouter”, gelegen aan de westelijke zijde van het centrum van Aalst, meer bepaald aan de overzijde van de R41 (westelijk stuk van de ringweg rond Aalst) ten opzichte van het stedelijk ziekenhuis en tussen de E40-autosnelweg en de Gentsesteenweg, tot gemengd regionaal bedrijventerrein.

3.2. De intercommunale Westlede, die ook in Lochristi een crematorium uitbaat, beoogt de inplanting van een nieuw crematorium in Aalst. Onder meer daartoe wenst de Vlaamse regering het deelplan 4 van het afbakenings-RUP aan te passen.

Meer bepaald zou een terrein van ongeveer 5 hectare in het oosten van het gebied (langs de ringweg) herbestemd worden naar gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen, waarbinnen 3 hectare mag ingenomen worden voor de eigenlijke werking van de inrichting (gebouwen, parking, asweide, verstrooiingsruimte) en de rest als park moet worden aangelegd.

Daarnaast wordt een zone voor verkeersontsluiting voorzien, wordt langs de Siesegemlaan in overdruk een bouwvrije strook voorzien, en

worden ten opzichte van het afbakenings-RUP aanpassingen gedaan aan de overdrukken als structurerend groenelement en bufferzone.

Voor het overige wordt het regionaal bedrijventerrein behouden, met dien verstande dat in het projectgebied nu ook de productie van hernieuwbare energie, energierecuperatie of warmtekracht-koppeling wordt toegestaan.

3.3. Met betrekking tot deze voorgenomen wijzigingen wordt een MER-screening uitgevoerd.

3.4. Op 29 november 2011 oordeelt de dienst Mer “dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is, indien de bufferzones, die de effecten van het bedrijventerrein moeten bufferen, voorzien worden binnen de perimeter van het onderliggend bedrijventerrein (en niet als een zone non aedificandi in het onderliggend woongebied)”.

Dit is het tweede bestreden besluit.

3.5. Op 23 april 2012 vindt de plenaire vergadering plaats over het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst – deelplan 4 – Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Siezegemkouter (wijziging)” (hierna: het gewestelijk RUP).

3.6. Op 23 mei 2012 verleent de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) een advies.

3.7. Met een besluit van 8 juni 2012 stelt de Vlaamse regering het ontwerp van gewestelijk RUP voorlopig vast.

3.8. Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 3 augustus 2012 tot en met 1 oktober 2012 over het ontwerp van gewestelijk RUP wordt gehouden,

worden een aantal bezwaren ingediend, waaronder ook door de verzoekende partij.

3.9. Na een verlenging van de beslissingstermijn en het advies nr. 53.105/1 van 24 april 2013 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, stelt de Vlaamse regering het gewestelijk RUP bij besluit van 3 mei 2013 definitief vast.

Dit is het eerste bestreden besluit. Van dit besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 mei 2013.

#### *IV. Regelmatigheid van de rechtspleging*

##### *De aangevoerde onregelmatigheid*

4.1. De verwerende partij voert in haar memorie van antwoord aan dat het verzoekschrift tot nietigverklaring door de griffie van de Raad van State werd betekend aan de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, terwijl dit overeenkomstig artikel 82 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ aan het kabinet van de minister-president van de Vlaamse regering diende te gebeuren. Zij wijst er op dat de termijn voor indiening van de memorie van antwoord en het administratief dossier slechts vanaf deze laatste betekening begint te lopen.

4.2. Zowel in haar memorie van antwoord als in haar laatste memorie stelt de verwerende partij van het voormelde in huidig dossier geen incident te willen maken.

##### *Beoordeling*

4.3. Luidens artikel 82 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ “vertegenwoordigt de Regering de Gemeenschap of het Gewest in en buiten rechte” en “[...] wordt [zij] gedagvaard

aan het kabinet van de voorzitter van de Regering”. De dagvaarding aan het kabinet van de voorzitter van de regering is een faciliteit ten gerieve van de rechtzoekenden, opdat zij zich niet zouden moeten inlaten met problemen aangaande de bevoegdheidsverdeling binnen de regering.

De verwerende partij kan zich derhalve niet beroepen op het feit dat het verzoekschrift tot nietigverklaring aan de functioneel bevoegde minister ter kennis is gebracht, om een nieuwe betekening aan de voorzitter van de regering te eisen. Zij doet dit te dezen overigens ook niet, nu zij tot tweemaal toe stelt van de betekening van het verzoekschrift aan de functioneel bevoegde minister in het concrete dossier geen incident te willen maken.

4.4. Verder dient vastgesteld dat de verwerende partij haar memorie van antwoord en het administratief dossier *in casu* hoe dan ook tijdig heeft ingediend.

## *V. Ontvankelijkheid van het beroep*

### *A. Belang*

#### *Standpunt van de partijen*

5.1. De verzoekende partij is een milieuvereniging en wijst er in haar verzoekschrift onder meer op dat zij bij de totstandkoming van het afbakenings-RUP en het gewestelijk RUP op constante wijze actief is geweest.

5.2. De tussenkommende partij betwist in haar verzoekschrift tot tussenkomst het belang van de verzoekende partij bij het beroep.

Zij werpt vooreerst op dat het gewestelijk RUP geen aantasting vormt van de belangen van de verzoekende partij, “wel integendeel”, nu het kwestieuze gebied ingevolge het in 2003 vastgestelde afbakenings-RUP tot gemengd regionaal bedrijventerrein werd bestemd. De landschappelijke en

natuurwaarden waarvoor de verzoekende partij opkomt zouden hierdoor “definitief verloren” zijn. Meer nog zouden die waarden zelfs “deels gered” worden door het bestreden gewestelijk RUP. Ook zou een vernietigingsarrest de bestemming als gemengd regionaal bedrijventerrein weer doen herleven en kan de verzoekende partij het proces tegen het afbakenings-RUP niet “over[doen]”.

Nog voert de tussenkommende partij aan dat een crematorium ook zonder het gewestelijk RUP vergunbaar is. Ook stelt zij dat de verzoekende partij nergens haar belang specificeert voor wat de inplanting van windturbines betreft en zou de vordering in strijd komen met het “specialiteitsbeginsel”, nu er onvoldoende binding bestaat tussen enerzijds de (algemene en uitgebreide) statutaire doelstellingen van de verzoekende partij en anderzijds de draagwijdte van het gewestelijk RUP.

5.3. In haar memorie van wederantwoord wijst de verzoekende partij er op dat haar belang reeds bij een eerder beroep, dat gericht was tegen het afbakenings-RUP, door de Raad van State werd aanvaard. Voorts legt zij concreet uit waarom het huidig beroep strookt met de belangen die zij volgens haar statuten behartigt.

### *Beoordeling*

5.4. Het gewestelijk RUP bestrijkt een gedeelte van het werkings- en activiteitengebied van de verzoekende partij en bestemt dit gebied onder meer voor windturbines en een crematorium. Het kan aldus nadelige gevolgen hebben voor de doelstellingen die de verzoekende partij als regionaal actieve milieuvereniging verdedigt. De omstandigheid dat de inplanting van deze inrichtingen ook volgens het afbakenings-RUP al mogelijk zou zijn geweest, doet aan dit belang geen afbreuk. Overigens staat het betoog van de tussenkommende partij dat het crematorium ook overeenkomstig het afbakenings-RUP vergunbaar zou zijn geweest, haaks op het opzet en de inhoud van het gewestelijk RUP, dat er precies toe strekt om de komst van dergelijke inrichting planologisch mogelijk te maken.

De exceptie is ongegrond.

*B. Ontvankelijkheid van het beroep ten aanzien van de tweede bestreden beslissing*

*Standpunt van de partijen*

6.1. De tussenkomende partij werpt op dat de tweede bestreden beslissing niet voor vernietiging vatbaar is, omdat deze geen rechtsgevolgen meebrengt en hoogstens “beleidsvoorbereidend” is.

6.2. In haar laatste memorie doet de tussenkomende partij nog gelden dat de verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat de tweede bestreden beslissing voor haar eigen, dadelijk werkende rechtsgevolgen heeft.

*Beoordeling*

6.3. Zoals de Raad van State in zijn arrest nr. 232.161 van 11 september 2015 heeft geoordeeld, wordt ook te dezen aangenomen dat het feit dat de bestreden beslissing van de dienst Mer louter voorbereidend zou zijn, haar vernietiging – voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer – niet in de weg staat, voor zoveel ze, zoals het geval is, samen met de definitieve vaststelling van het voorbereide RUP wordt aangevochten en voor zoveel het onderzoek van het beroep tegen dat RUP zou uitwijzen dat de beslissing van de dienst Mer met een onwettigheid behept is, die uitsluitend kan worden hersteld door deze laatste beslissing over te doen.

In zoverre kan de exceptie niet worden gevolgd.

### *C. Gedeeltelijke vernietiging*

#### *De aangevoerde excepties*

7.1. De verwerende partij meent in haar memorie van antwoord dat een gebeurlijke nietigverklaring van het gewestelijk RUP beperkt moet worden tot artikel 9 van de stedenbouwkundige voorschriften, dat betrekking heeft op de vestiging van het crematorium in de zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen.

7.2. De tussenkommende partij laat in haar verzoekschrift tot tussenkomst gelden dat een eventueel vernietigingsarrest beperkt moet blijven tot “de bestemmin[g]sgebieden crematoriumzone + buffers”.

#### *Beoordeling*

7.3. De vraag naar een gebeurlijke partiële vernietiging van het gewestelijk RUP moet niet worden beantwoord, nu het enig middel en derhalve het beroep, zoals hierna zal blijken, moet worden verworpen.

### *VI. Onderzoek van het enig middel*

#### *Uiteenzetting van het enig middel*

8.1. De verzoekende partij roept in een enig middel de schending in van artikel 3 van de Europese richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 ‘betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s’ (hierna : de Europese richtlijn 2001/42/EG van 27 juni 2001) en de artikelen 4.2.1 tot 4.2.3 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM).

Zij zet samengevat uiteen dat het gewestelijk RUP had moeten voorafgegaan zijn door een volwaardig plan-MER en niet enkel door een plan-MER-screening. Het plan zou van rechtswege plan-MER-plichtig zijn omdat het een kader creëert voor de inplanting van een industrieterrein en omdat het geen “kleine wijziging” inhoudt in de zin van artikel 3.3 van de voormelde Europese richtlijn 2001/42/EG van 27 juni 2001 en artikel 4.2.3, § 3, DABM. De verwerende partij omschrijft volgens haar de planingreep ten onrechte als een “verfijning” of “detaillering” en had de bedoeling om de principiële plan-MER-plicht te “omzeilen”.

De door het gewestelijk RUP doorgevoerde wijzigingen van het afbakenings-RUP, waaronder de inperking van de oppervlakte van het bedrijventerrein van 97 tot 52 ha en het voorzien van een crematorium in het plangebied, zou volgens de verzoekende partij aanzienlijke milieueffecten hebben en in belangrijke mate de economie van het afbakenings-RUP wijzigen. Met de in het gewestelijk RUP gehanteerde techniek van “overdrukbepalingen”, zou ook onvoldoende eenduidig bepaald zijn “welke concrete stedenbouwkundige voorschriften van 2003 worden vervangen door nieuwe stedenbouwkundige voorschriften en welke niet”.

Ook het inperken van de beschikbare oppervlakte voor bedrijven zou volgens de verzoekende partij aan de plan-MER-plicht onderworpen zijn, nu “er voor de inplanting van 52 ha bedrijfsoppervlakte andere mogelijkheden zijn dan voor de inplanting van een bedrijfsoppervlakte van 97 ha” en derhalve “een (nieuw) alternatievenonderzoek” zich opdrong. Ook heeft de globale inperking van de bufferzones een milieu-impact en werden de mogelijke milieugevolgen van de komst van het crematorium onvoldoende ernstig onderzocht.

Tenslotte heeft de verzoekende partij het in het middel nog over een “[s]chending van het rechtszekerheids- en zorgvuldigheidsbeginsel”, waar de verwerende partij “willens nillens” zou weigeren een “nieuwe gewijzigde versie te coördineren” van het afbakenings-RUP en het gewestelijke RUP. De

verzoekende partij vindt het onduidelijk dat de beide plannen “naast elkaar moeten worden gelegd en gelezen”, dat overdrukken (al dan niet) bovenop reeds bestaande overdrukken komen en dat bepaalde voorschriften zoals het gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen voor het crematorium en het gebied voor verkeers- en vervoersinfrastructuur geen overdrukken zijn maar een “grondkleur” vastleggen waardoor er dan “twee grondkleuren gelden”.

De verzoekende partij besluit dat de verwerende partij het afbakenings-RUP van 2003 had moeten opheffen, maar dat “het blijkbaar belangrijker [was] om te kunnen stellen dat het plan van 2003 niet wordt gewijzigd en enkel wordt verfijnd om op die wijze aan de MER-plicht te ontsnappen”.

8.2. In haar memorie van wederantwoord brengt de verzoekende partij nog bij dat de kwalificatie als “kleine wijziging” enkel aan de orde kan zijn als ook het oorspronkelijke RUP aan een plan-MER werd onderworpen, dat sowieso “vele kleine wijzigingen een grote wijziging maken” en dat het reduceren van de bufferzone, meer bepaald van 60 meter tot 6 meter “schaamgroen” wel degelijk aanzienlijke milieueffecten tot gevolg kan hebben. Voorts dupliceert zij dat in artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP dat handelt over het projectgebied Siezegemkouter wel degelijk sprake is van een “overdruk”, dat ook de dienst Mer op dit punt werd “misleid” en dat zij zich “afvraagt” of deze laatste onregelmatigheid “niet van die aard is dat de Raad van State ze ambtshalve moet vaststellen”.

8.3. In haar laatste memorie bekritiseert de verzoekende partij de uiteenzetting in het auditoraatsverslag en wijst zij er nog op dat wat de “geluidsemissie-vereisten” betreft, de effecten van de inperking van de bufferzones niet werd onderzocht, dat zij wel degelijk aantoonde dat de redenering dat te dezen een kleine wijziging voorligt die geen aanzienlijke milieueffecten zal veroorzaken onredelijk is, dat zij in haar verzoekschrift meermaals zeer concreet naar de screeningsnota heeft verwezen en bepaalde tekorten zeer duidelijk heeft aangetoond. Zij stelt verder dat zich een nieuw alternatievenonderzoek opdrong,

dat de kwalificatie “kleine wijziging” slechts aan de orde kan zijn als het oorspronkelijke plan aan een plan-MER werd onderworpen, dat de voorliggende wijzigingen wel degelijk belangrijke milieueffecten hebben en dat zij dit ook heeft aangetoond in haar verzoekschrift. Ten slotte wijst zij er op dat de “analyse” in het auditorsverslag met betrekking tot de overdruk-problematiek niet klopt voor wat de artikelen 7 en 5 van het gewestelijk RUP betreft. Wat de eerste bepaling betreft, wordt de vroegere bufferzone maar over een breedte van 6 meter vervangen. Wat de laatste bepaling betreft, was langs de Siesegembeek en zijvalleien in het afbakenings-RUP geen overdruk aanwezig.

### *Beoordeling*

#### 9.1. Artikel 4.2.3, §§ 2 en 3, DABM luidt:

“§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer :

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I, II en III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieu-effectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoont dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.”

Uit artikel 4.2.3, § 3, DABM volgt dat voor een plan dat “een kleine wijziging inhoudt” de opmaak van een plan-MER niet nodig is wanneer blijkt dat dit plan geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben, en dit ongeacht of het plan al dan niet betrekking heeft op een project opgesomd in bijlage II bij het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004.

9.2. De stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP bevatten geen bestemmingsvoorschrift als bedrijventerrein. In tegendeel voorziet het gewestelijk RUP in een aanzienlijke uitbreiding van het structurerend groenelement voor het gebied Siezegemkouter en wordt de inplanting aldaar van 97 ha bedrijfsoppervlakte, zoals voorzien in het afbakenings-RUP, gereduceerd tot een bedrijfsoppervlakte van 52 ha.

Met het gewestelijk RUP wordt een kleiner gedeelte (5 ha) van het afbakenings-RUP – dat het gebied Siezegemkouter bestemt tot gemengd regionaal bedrijventerrein – herbestemd tot een gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen, waarbinnen 3 hectare mag worden ingenomen voor de bouw van een crematorium met aanhorigheden (parking, asweide, verstrooiingsruimte) en de rest als park moet worden aangelegd. Daarnaast wordt in de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP uitdrukkelijk ingeschreven dat in het projectgebied de productie van hernieuwbare energie, energierecuperatie of warmtekrachtkoppeling toegestaan is (artikel 1, § 3, van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP), wat kan worden beschouwd als een verdere verfijning en detaillering van het oorspronkelijke stedenbouwkundig voorschrift als gemengd regionaal bedrijventerrein.

9.3. In redelijkheid moet worden aangenomen dat het gewestelijk RUP, gelet op de onder vorig randnummer geschetste inhoud van dit plan en zoals in de plan-MER-screeningsnota wordt gesteld, een “kleine wijziging” inhoudt ten opzichte van het afbakenings-RUP.

9.4. Anders dan de verzoekende partij dat blijkbaar ziet, doet de omstandigheid dat het afbakenings-RUP nog niet aan de plan-MER-plicht was

onderworpen en voor dit RUP derhalve geen plan-MER werd opgemaakt, aan het voormelde geen afbreuk. Haar andersluidende stelling vindt geen steun in het DABM of de voormelde Europese richtlijn 2001/42/EG van 27 juni 2001.

9.5. In de plan-MER-screeningsnota wordt ook uitgelegd waarom het gewestelijk RUP “geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben”, zoals bedoeld in artikel 4.2.3, § 3, DABM. Daarbij wordt te dezen in de screeningsnota terecht de vergelijking gemaakt tussen de te verwachten milieueffecten van de voorschriften van het gewestelijk RUP en deze van het afbakenings-RUP.

9.6. De Raad van State kan bij het toetsen van de wettigheid van een screeningsbeslissing van de dienst Mer geen eigen beoordeling van de te verwachten milieueffecten van het plan maken. Wel kan hij nagaan of deze dienst in redelijkheid tot de door haar genomen beslissing is kunnen komen.

9.7. In de plan-MER-screeningsnota (bladzijde 61 en volgende) worden de relevante milieueffecten van de voorgenomen planwijziging onderzocht, waarbij wordt besloten dat geen aanzienlijke milieueffecten moeten worden verwacht. Zo bijvoorbeeld worden geen problemen verwacht voor de disciplines bodem en water (wegens onder meer minder noodzakelijke verhardingen, voldoende buffering en een onmiddellijke ontsluiting via de Siesegemlaan voor wat het crematorium betreft), fauna en flora (wegens onder meer geen overlapping van het crematorium met het structurerend groenelement van de Siesegembeekvallei en meer groen), landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie (ingevolge onder andere landschappelijke inrichting en integratie, landschapsversterkende omgevingsaanleg) en mens- en socio-organisatorische aspecten (wegens onder meer voldoende ruimte voor parking, geen interferentie van de bezoekers van plechtigheden met woon-werkverkeer, gespreid verkeerspatroon, vlotte bereikbaarheid en ontsluiting).

Ook wat de planwijzigingen voor de bufferzones betreft, worden in de screeningsnota de verwachte effecten overlopen van de voorgenomen veranderingen, en wordt aldus bijvoorbeeld wat de buffer langs de

Keizerstraat betreft gesteld “dat de voorgestelde wijziging geen negatieve effecten zal genereren ten opzichte van het huidige RUP” voor de discipline landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie, en dat er “integendeel [...] aan landschapsbouw [wordt] gedaan” zodat “[t]en opzichte van de bestaande toestand [...] het effect verwaarloosbaar tot matig positief” zal zijn “aangezien de inrichting gericht is op het versterken van de bestaande landschappelijke kwaliteiten”. Ook voor de buffer in de Ediksveldbeekvallei wordt tot dezelfde conclusie gekomen. Wat de buffer aan de zijde van Maleveld en de Zeeldraaiërstraat betreft wordt de inperking van de buffer in de nota zeer uitvoerig omschreven en gemotiveerd (bladzijden 75-76 van de screeningsnota).

Wat de mens- en socio-organisatorische aspecten betreft, wordt in de screeningsnota gemotiveerd dat de voorziene wijzigingen “geen bijkomende negatieve effecten” zullen genereren “indien rekening gehouden wordt met de maatregelen aangegeven in de discipline landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie”, en dat zulks ook geldt “voor de beperkte groenbuffering naar Maleveld en Zeeldraaiërstraat”. Omdat die straten niet in woongebied maar wel in landschappelijk waardevol agrarisch gebied liggen kan volgens de nota besloten worden dat de effecten voor deze discipline “verwaarloosbaar” zijn, indien met de gestelde randvoorwaarden rekening wordt gehouden (bladzijden 84-85 van de nota).

Wat de beperkte buffering naar Maleveld en de Zeeldraaiërstraat betreft, concludeert de MER-screeningsnota (bladzijde 93) – hernomen in de toelichtende nota bij het gewestelijk RUP (bladzijde 35) – dan ook dat “[h]et bedrijventerrein [...] daar [...] gebufferd [wordt] naar de open ruimte toe en niet naar woningen”, en dat men zodoende “in beperkte mate een negatief milieu-effect [kan] verwachten in de discipline landschap” maar dat “anderzijds [...] dit ook een positief milieu-effect op het vlak van zuinig en efficiënt ruimtegebruik” betekent. Wat de inperking van de buffer aan die zijde betreft, komt het niet voor dat de redenering dat het gaat om een kleine wijziging die geen aanzienlijke milieueffecten zal veroorzaken onredelijk is, minstens toont de verzoekende partij met haar uiteenzetting niet het tegendeel aan.

In de screeningsnota wordt dan ook besloten “dat de voorziene RUP-wijziging vooral positieve milieu-effecten heeft (ten opzichte van het [afbakenings-RUP]) die het functioneren van het bedrijventerrein zullen vergemakkelijken en meer mogelijkheden creëren voor langzaam verkeer, groen, waterbuffering, visuele buffering ten opzichte van woningen, enzovoort” en dat ook “[d]e inplanting van het crematorium [...] ten aanzien van de bestaande bestemming als regionaal bedrijventerrein eerder een positief effect op de te verwachten milieu-effecten” heeft (bladzijde 93 van deze nota).

9.8. De dienst Mer is in haar beslissing van 29 november 2011 de voormelde beoordeling bijgetreden en heeft geconcludeerd “dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieu-gevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is”.

9.9. De uiteenzetting van de verzoekende partij, inzonderheid haar betoog dat “er voor de inplanting van 52 ha bedrijfsoppervlakte andere mogelijkheden zijn dan voor de inplanting van een bedrijfsoppervlakte van 97 ha” en haar betoog dat “[d]e aanzienlijke uitbreiding van het structurerend groenelement [...] deels [wordt] gecompenseerd door een inperking van de bufferzones in het GRUP 2003”, die “[...] het meest ingrijpend [gebeurt] ter hoogte van Zeeldraaiersstraat en Maleveld”, zijn niet van aard om de voormelde bevindingen te ontkrachten. Nog daargelaten de vraag naar het belang van de verzoekende partij, als milieuvereniging, bij haar kritiek op de inperking van het bedrijventerrein van 97 ha naar 52 ha, dient vastgesteld dat zij weliswaar over een aantal elementen een andere mening heeft, maar daarmee de onredelijkheid of onjuistheid van de beslissing van de dienst Mer nog niet aantoon.

Verzoekers kritiek op de afwezigheid van de beoordeling van de “potentiële emissies” en op de in de screeningsnota aangenomen capaciteit van het crematorium is evenmin van aard om de bestreden beslissing te vitiëren, temeer nu bij het uitvoeren van de plan-MER-screening de overheid enkel rekening kan houden met de elementen en omstandigheden die haar op dat ogenblik bekend zijn of kunnen zijn. Het komt de Raad van State niet onredelijk

voor dat de screeningsnota uitgaat van een gemiddelde aanwezigheid van 75 personen per plechtigheid en maximum 150 voertuigen per dag, en dat terzake de luchtkwaliteit wordt gesteld dat “[d]e aanpassingen aan het RUP [...] ook geen elementen [bevatten] die aanleiding zouden kunnen geven tot aanzienlijke effecten op de luchtkwaliteit”, dat “[het] [u]iteraard kan [...] noodzakelijk zijn om de toekomstige luchtkwaliteit nog verder in detail en voor bijkomende pollutanten te beoordelen, indien het betrokken plan specifieke bedrijfsvestigingen voor ogen heeft”, doch dat dit “[v]oor de VMM behoort [...] tot het adviseren van de projectplannen en/of milieuvergunningsaanvragen.”. Dit laatste element betreft volgens de Raad van State evenzeer het aspect “geluid”. In zoverre de verzoekende partij kritiek levert op het beweerde gebrek aan beoordeling van de geluidsimpact bij de inperking van de bufferzones in de screeningsnota, dient overigens vastgesteld dat in deze laatste de milieu-impact van de gewijzigde bufferzones op het gehele “aspect ‘mens’” wordt betrokken.

9.10. Uit hetgeen de verzoekende partij aanvoert blijkt niet dat ten onrechte is geoordeeld dat in het onderhavige geval krachtens artikel 4.2.3, § 3, DABM geen plan-MER moest worden opgemaakt.

9.11. Verzoekers kritiek dat onvoldoende eenduidig bepaald zou zijn “welke concrete stedenbouwkundige voorschriften van 2003 worden vervangen door nieuwe stedenbouwkundige voorschriften en welke niet” en dat in het gewestelijk RUP op een onduidelijke en rechtsonzekere manier gebruik zou worden gemaakt van “overdrukken” en “grondkleuren”, kan evenmin worden bijgetreden.

Waar in artikel 1, § 1, van de stedenbouwkundige voorschriften het begrip “overdruk” wordt gebruikt, heeft dit duidelijk enkel betrekking op de grenslijn van het projectgebied die het voorwerp uitmaakt van deze bepaling. Voorts stelt deze bepaling uitdrukkelijk dat “[d]e op het ogenblik van de vaststelling van dit ruimtelijk uitvoeringsplan bestaande bestemmings- en inrichtingsvoorschriften [...] onverminderd van toepassing [blijven] voor zover ze niet deels of geheel vervangen worden door stedenbouwkundige voorschriften

van dit ruimtelijk uitvoeringsplan”. Vervolgens wordt bij elk van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP duidelijk aangegeven of het om een “overdruk” gaat, dan wel om een “gebied” dat tot een “bestemmingscategorie” behoort.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat het gewestelijk RUP strijdig is met het rechtszekerheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel. Dit geldt bijvoorbeeld ook wat verzoekers kritiek terzake van het nieuwe artikel 7 van de stedenbouwkundige voorschriften ter hoogte van de Zeeldraaiersstraat betreft, alwaar de nieuwe bufferzone de gehele bufferzone van het afbakenings-RUP geacht wordt te vervangen en voorts de bestemmingscategorie van de grondkleur blijft gelden.

9.12. Verzoekers betoog in de memorie van wederantwoord dat de dienst Mer zou zijn “misleid” door het gebruik van de term/techniek van de overdruk, ten slotte, is laattijdig en onontvankelijk.

9.13. Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.**

**De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenentwintig september 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                   |                  |
|-------------------|------------------|
| Johan Lust,       | kamervoorzitter, |
| Pierre Lefranc,   | staatsraad,      |
| Stephan De Taeye, | staatsraad,      |
| bijgestaan door   |                  |
| Silvan De Clercq, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Silvan De Clercq**

**Johan Lust**